

ஐந்தாவது பத்திரிகை அருகே இயங்கி வரும் வகை எம்.பி.ஆர். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் (பி) லிமிடெட் என்ற ஆலையில் கடந்த 06.05.2009 அன்று இரவு நடந்த தீ விபத்து 17 தொழிலாளர்களின் உயிரைக் காவுவாங்கிவிட்டது.

இந்த ஆலைத் தவிட்டில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் ஆலையாகும். தவிட்டு மட்டைகள் அடுக்கி வகைக்கப்பட்டிருந்த கிடங்கில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் சிக்கிக் கொண்ட தொழிலாளர்கள் 9 பேர் தப்பி வர வழியில்லாமல் தீக்குள்ளேயே சிக்கி எரிந்து கரிகட்டையாகிப் போனார்கள். தீக்காயங்களுடன் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 8 பேர் சிகிச்சைப் பலன் அளிக்காமல் ஒருவர் பின் ஒருவராக அடுத்தடுத்து இறந்து போனார்கள். அநியாயமாக இறந்து போன இத்தொழிலாளர்கள் சண்முகம் என்பவர் மட்டும் தான் நாமக்கல்லுக்கு அருகிலுள்ள வளையப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர். மீதமுள்ள அனைவரும் பீகார் மாநிலத்தில் இருந்து பிழைப்புத் தேடித் தமிழகத்திற்கு வந்த அயல் மாநிலத் தொழிலாளர்கள்.

இவ்வாலையில் கண்காணிப்பாளராக வலை பார்த்து வந்த சண்முகத்திற்கு ஒன்பது வயதில் மகள் இருப்பதோடு, அவரது மனைவி வளர்மதி தற்பொழுது கருவுற்றிருக்கிறார். இறந்து போன பீகார் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அவ்வாலையில் தவிட்டு மட்டைகளை ஏற்றி இறக்கும் சூழலைக் காலித் தொழிலாளர்களாக வலை பார்த்து வந்தனர். அத்தொழிலாளர்கள் ஒருவரின் வயது 17 தான் இருக்கக் கூடும் எனக் கூறப்படுகிறது; மற்ற அனைவரும் 20 முதல் 25 வயதிற்குட்பட்ட இளம் தொழிலாளர்கள்.

தீ விபத்திற்கு என்ன காரணம்? தீ பிடித்த பின் கிடங்கிற்குள் இருந்த தொழிலாளர்களால் ஏன் தப்பித்து வளையே வர முடியவில்லை? இக்களே விகளாக்கு, “கொதிகலன்கைக் குளிர விக் கும் சாதனம் பழுதடைந்து சில மாதங்கள் ஆகிவிட்டது; ஆலையில் தீயணைப்புச் சாதனங்கள் போதுமளவிற்கு இல்லை; ஆபத்துக்கான அவசர வழியில் தவிட்டு மட்டைகள் அடுக்கி வகைக்கபட்டு, அவ்வழி தடுக்கப்பட்டிருந்தது; தவிட்டு மட்டைகள் அடுக்கி வகைக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு கிடங்குகளிலும் போதிய காற்றோட்ட வசதிக் கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை” என போலீசும், தீயணைப்புத் துறை அதிகாரிகளும் காரணங்களாகக் ‘கண்டூபிடித்து’ அடுக்கி வருகின்றனர்.

எளிதில் தீ பற்றக்கூடிய தவிட்டைப் பயன்படுத்தும் இவ்வாலையில் தீ விபத்து ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு, திடீரென விபத்து நடந்துவிட்டால் சதேம் அதிகமின்றித் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு என்னென்ன பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இருக்க வேண்டுமோ,

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 09 June 2009 19:27 - Last Updated Thursday, 25 June 2009 07:13

அவ்வை எதுவுமேயின்றி இவ்வாலையையுங்கி வந்திருப்பதைத்தான் அதிகாரிகள் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆலையையும்தலாளிகளின் இலாபவெறியும், அம்மதலாளியிடம் கையாண்டு வாங்கி வந்த அதிகாரிகளின் அலட்சியமும் தான் 17 தொழிலாளர்களின் உயிர் பறிப்போனதற்குக் காரணம். எனவே, இதனை அப்பட்டமான கொலையைக் குற்றமாகக் கருது இடமிருக்கிறது.

ஆனால், போலீசோ இந்தச் சாவுகளையேக் கொலையைக் குற்றமாகப் பதிவு செய்யவில்லை. கவனக் குறைவால் நேர்ந்துவிட்ட விபத்தாகவும், அதனால் நேர்ந்துவிட்ட மனிதச் சாவாகவும் வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறது, போலீசு. எவ்விதப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் இன்றி இவ்வாலையையுங்கி வந்ததை வேடிகளைப் பார்த்து வந்த அதிகாரிகளும் ஒருவரின் பெயர்க்குப் போலீசின் முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவ்வறிக்கையில் ஆலையின் மதலாளி மணியின் பெயர் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவரையும் இதுநாள் வரையில் சமீபத்தில் மதுபிடிமல் போலீசு தடிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அம்மதலாளியோ, 'தலையறைவாக' இருந்து கொண்டே போலீசார் தன்னையேக் கதைச் செய்யக்கூடாது எனக் கோரி, முன்னாள் கட்டேட்டு நீதிமன்றத்தில் மனு போட்டிருக்கிறார்.

இவ்வாலையில் தவிட்டு மட்டைகளை ஏற்றி இறக்கும் வேலையில் பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், நாமக்கல்லுக்கு அருகிலுள்ள எம்.மேட்டுப்பட்டியிலுள்ள அகதி முகாமையேச் சேர்ந்த ஈழத் தமிழர்களும் மட்டுமே ஈடுபட்டிருப்பது உள்ளனர். இவ்வேலையைச் செய்யும் தொழிலாளர்களின் பெயர், முகவரி; அவர்கள் வேலை செய்யும் 'ஷிப்டு' விபரம்; அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம் உள்ளிட்ட எந்தப் பதிவும் இல்லாமல் இத்தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வந்திருக்கிறது, நிர்வாகம். இதனால், தீயில் எரிந்து கருகிப் போன தொழிலாளர்களை அடையாளம் காணவும், இறந்து போன மற்றும் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களின் உறவினர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கவும் முடியாமல் அரசாங்கம் திணறிப் போய்விட்டது.

ஊர் விட்டு ஊர் வந்து இறந்து போன பீகார் தொழிலாளர்களுக்காகத் தமிழகத்தில் யாரும் குரல் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற மிதப்பில் ஆலையையும்தலாளிகளின் நிர்வாகம் பீகாரிலிருந்து வந்த அத்தொழிலாளர்களின் உறவினர்களிடம் வெறும் இருபதாயிரம் ரூபாயை நட்ட ஈடாகக் கொடுத்துக் கைகழுவியது. அதிகாரிகளோ இதுவே அதிகம் எனப் பதில் போல நடித்துக் கொண்டனர். குறிப்பாக, மோகனூர் போலீசு நிலையையும்தலாளிகள் சி.பெரியசாமி, "20 ஆயிரம் ரூபாய் போதாதா? கொடுப்பதை வாங்கிச் செல்லுங்கள்" என இறந்து போன சண்முகத்தின் மனைவி வளர்மதியிடமும், பீகார் தொழிலாளர்களின் உறவினர்களிடமும் அதிகாரத் திமிரோடு உபதேசித்துள்ளார். வாய்க்கரிசி போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ததையே பெரிய மனிதாபிமான உதவியாகக் காட்டிக் கொண்ட தமிழக அரசு, அதற்கு மறேபட்டு எந்தவளும் நிவாரண உதவியும் செய்ய மறுத்து விட்டது.

இந்த 'விபத்து' நாடாளுமன்றத் தரே தலுக்கு ஒரு வாரம் முன்னதாகத்தான் நடந்தது. தீயில் சிக்கிக் கொண்டு மாண்டு போனவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாக இருந்திருந்தால், ஓட்டுக்கட்சிகளிடையே ஓப்பாரி வளைப்பதில் பெரும் போட்டியே நடந்திருக்கும். பீகார் தொழிலாளர்களின் பிணங்களோ ஓட்டு பொறுக்குவதற்குப் பயன்படாத பிணங்களாகப் போய்விட்டதால், போலி கம்யூனிஸ்டுகள்கூட இப்பிரச்சினையைச் சீந்தாமல் விட்டுவிட்டனர்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தலையகர் தில்லியில் உபஹார் என்ற திரையரங்கில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு, அத் திரையரங்கில் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பலரும் தீயில் சிக்கி மாண்டு போயினர். முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் அனைத்தும் இவ்விபத்தை மாபெரும் 'தேசிய' சோகமாகச் சித்தரித்து எழுதியதோடு, அத் திரையரங்க உரிமையாளர்கள் தண்டிக்கப்படும் வரை அவ்விபத்து குறித்து தொடர்ந்து எழுதி வந்தன. ஆனால், நாமக்கல்லில் 17 தொழிலாளர்கள் தீயில் கருகி இறந்து போனதோ வெறும் மாவட்டச் செய்தியாகச் சூறுக்கப் பட்டு விட்டது.

ஓட்டுக்கட்சிகளும், முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளும் அலட்சியப்படுத்தி ஒதுக்கித் தள்ளிய இச்சாவுகளை, அதற்குப் பின்னே மறைந்துள்ள முதலாளித்துவ இலாபவெறியை நாமக்கல்லில் செயல்பட்டு வரும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தான் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சென்று அம்பலப்படுத்தியது. இத்தீவிபத்தில் இறந்து போன தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு ரூ.5 இலட்சம் நிவாரணமாக வழங்கக் கோரியும், அந்த ஆலையின் முதலாளியை மட்டுமின்றி, பாதுகாப்பற்ற முறையில் ஆலை இயங்கி வந்தததைக் கண்டும் காணாமல் இருந்த அதிகாரிகளையும் கைது செய்யக் கோரியும் நாமக்கல்லில் 18.5.2009 அன்று மனித உரிமை பாதுகாப்பு மையத்தின் சார்பாக ஆர்ப்பாட்டமும் நடத்தப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையைக் கமக்கமாக அமக்கிவிட வேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்த மோகனூர் போலீசு ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு அனுமதி தராமல் இழுத்தடித்ததை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி, புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி ஆகிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்த தோழர்கள் மட்டுமின்றி, இறந்து போன தொழிலாளர்களின் உறவினர்களும் கலந்து கொண்டனர். குறிப்பாக, இறந்து போன தொழிலாளி சண்முகத்தின் மனைவி வளர்மதி, தனது கணவரை ஆலை நிர்வாகம் இரவு பகல் பாராமல் கசக்கிப் பிழிந்து வேலை வாங்கிக் கொண்டு போட்டததைக் கண்ணீர் மல்க எடுத்துரைத்தார். மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் வழக்குரைஞர் சி.ரா., சலேம் மாவட்டச் செயலர் வழக்குரைஞர் மாயன் ஆகியோர் கண்டன உரையாற்றினர். ஆர்ப்பாட்டத்தில் வலியுறுத்திய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 09 June 2009 19:27 - Last Updated Thursday, 25 June 2009 07:13

தர தமிழக அரசிற்கு உத்திரவிடக் கோரி சனென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கும்
தொடுத்துள்ளது, மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம்.

இது உலகமயக் காலக்கட்டம். கண்டம் விட்டுக் கண்டம் தாண்டி இந்தியாவிற்குள்
நுழையும் வலிநாட்டு மலதனத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் புதிது புதிதாகச் சட்டங்கள்
போடப்படுகின்றன. ஆனால், வலையைத் தேடி ஊர் விட்டு ஊர் சலெல்லும் தொழிலாளிகளோ
கூறாதபட்ச பாதுகாப்புகட்டக் கிடப்பதில்லை. இந்த உலகமயத்திற்குச் சவே
சயெவதற்காகவோ, தொழிலாளர்கள் வலையை உத்திரவாதம் பற்றிக் கேட்கக் கூடாது எனத்
தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் திருத்தப்படுகின்றன. இனி, தொழிலாளர்கள்
பணியிடங்களில் உயர் உத்திரவாதம் பற்றியும் கேட்கக் கூடாது என்கூடச் சட்டங்கள்
திருத்தப்படலாம். எனவே, தொழிலாளி வர்க்கம் ஒன்றிணைந்து இந்த அபாயத்திற்கு
எதிராகப் போராடாவிட்டால், தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமனைகளைப் போல நடத்தப்படுவதை
ஒழித்துக்கட்ட முடியாது.

கட்டுரையாளர்: மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம், நாமக்கல்.

புதிய ஜனநாயகம், ஜூன் '2009,